

Guds dom

Av Karl Johan Bjørge

Den kristne trosbekjennelse sier at Gud er dommer over levende og døde. Vi mennesker liker imidlertid ikke å bli dømt, hverken av Gud eller av andre. Likevel, hver eneste dag avsier vi dommer. Selv et barn er ikke mange år før rettferdighetsansen kommer til uttrykk. Får storesøster litt mer sjokolade ropes det snart gråtkvalt fra lillebror om hvor urettferdig det er.

Uten dommer ville ikke hverdagen vår fungere, og slik er det også på samfunnsnivå. Her i landet har vi Norges lover, og når de brytes eller uenighet mellom borgere oppstår, avgjøres dette i domstolene. Lovbrudd fører til straff, enten bøter eller fengsel. Slik må det være, og vi gleder oss når rettferdighet råder, og vi hisser oss opp over urettferdighet. Det siste året har vi sett mye av nettopp det. Fra torghandleren [Mohamed Bouazizi](#) i Tunisia til de indignerte demonstrantene "[Los Indignados](#)" i Spania. De står opp mot urettferdighet, korrupsjon og politisk maktmisbruk, og vi applauderer når skyldige avsettes eller får sin straff.

For noen år siden hadde Magasinet Dagbladet en spalte som het "[Goddag](#)". Der ble en spurt om hva en ville likt at Gud sa når en ankom himmelen. Ikke mange av de spurte tok spørsmålet seriøst, ei heller var man særlig bekymret for Guds dom på den ytterste dag. Svarene var heller i kategorien "*Nei, så hyggelig å se deg, ta med deg gitar'n og kom inn.*"

Vår egen målestokk

I Bibelen leser vi at Gud en dag skal holde dom: "*Jeg har fastsatt en tid da jeg skal holde rettferdig dom.*" [Salme 75,3](#). Vi som ellers er så glad i å dømme, får også vite at samme mål som vi selv bruker, skal Gud bruke overfor oss: "*Etter dommen dere dømmer med, skal dere selv få dom, og i samme mål som dere selv måler opp med, skal det også måles opp til dere.*" [Mat 7,2](#). Også i [Forkynneren 12,14](#) leser vi at hver gjerning skal dømmes: "*For Gud skal dømme hver gjerning, holde dom over alt som er skjult, enten det er godt eller ondt.*"

Det er to grunner til at Gud holder dom. Den ene er at han er rettferdig og vil at rettferdighet skal skje. Han er mye mer opprørt over den urettferdighet som råder i verden enn hva vi er, og har sendt profet etter profet til verden for å bringe rettferdighet blant folk som lider. Det var også døperen Johannes sitt oppdrag: Han skal "*...vende fedrenes hjerter til barna og gi ulydige det sinn som rettferdige har.*" [Luk 1,17](#). Til slutt sendte han sin egen Sønn. Den andre grunnen til at Gud holder dom er at vi "etter hans løfte venter vi på *en ny himmel og en ny jord*, hvor rettferdighet bor". [2 Pet 3,13](#). I det nye testamentet er himmelen også omtalt som Guds rike: "For Guds rike består ikke i mat og drikke, men i rettferdighet, fred og glede i Den hellige ånd." [Rom 14,17](#).

God nok for himmelen?

Gud er ikke bare som vi opptatt av at rettferdighet råder her på jorden. Det er viktig, og en del av vårt kristne kall å kjempe mot urettferdighet og nød. Men Gud har også lovet å gjenopprette rettferdighet til evig tid i sitt evige rike. Det tar han ikke lett på, og grunnen til det er opplagt. I Rom

3,10-12 leser vi: *“Det finnes ikke én som er rettferdig, ikke en eneste. Det finnes ikke én som forstår, ikke én som søker Gud. Alle er kommet på avveier, alle er fordervet. Det finnes ikke én som gjør det gode, ikke en eneste.”* Hvis grunnen til at urettferdighet råder i verden i dag er at vi har vendt Gud ryggen og går våre egne veier, hvordan kan han slippe oss inn i sitt nye fredsrike om vi tar med oss det samme opprøret? At Gud holder dom er ikke bare for å dømme rettferdig mellom mennesker som har forgrepet seg på hverandre, det er også for å sikre at den nye himmel og den nye jord blir nettopp det. Å møte Gud på den siste dag med *“jeg er da ikke verre enn andre”* er ingen god garanti for at den nye himmel blir et evig fredsrike. For at det skal kunne skje, kreves det av mennesket en helt annen rettferdighet enn litt over gjennomsnittet. Folk som hørte Jesus tale om rettferdigheten som kreves for å komme inn i Guds rike skjønnte dette, og ble sjokkert: *“Hvem kan da bli frelst?” sa de som hørte på. Han svarte: “Det som er umulig for mennesker, er mulig for Gud.”* [Luk 18,26-27](#).

Guds dom på den ytterste dag er derfor helt nødvendig for at han skal kunne opprette et evig fredsrike der alt er godt, selv den minste misunnelse eller uærlige tanke må stenges ute. Tenker vi etter, skjønner vi at annerledes kan det ikke være.

Guds rettferdighet

Folkets reaksjon på Jesu tale er derfor helt naturlig når de spør: *“Hvem kan da bli frelst?”* Svaret på det er at Gud at som nevnt ikke bare sendte profeter, han sendte også sin egen Sønn. Han eier den rettferdighet Gud krever for sitt evige rike, og ved Jesu død på korset blir hans rettferdighet til min, mitt steinhjerte byttes ut med et kjøtt hjerte. [Esek 36,26](#). Bibelen bruker mange bilder på det som skjer, men til Nikodemus sier Jesus at han må fødes på nytt, det er ingen vei utenom for den som vil inn i Guds evige, rettferdige rike: *“Sannelig, sannelig, jeg sier deg: Den som ikke blir født av vann og Ånd, kan ikke komme inn i Guds rike. Det som er født av kjøtt, er kjøtt, men det som er født av Ånden, er ånd.”* [Joh 3,5-6](#).